

vidtas för att förhindra fortsatt brottslighet. Inlåsningsaspekten av inkapaciteringen gör att den passar bra under detta avsnitt, men inkapaciteringens kontrollaspekt antyder att den också hade kunnat diskuteras under nästa rubrik.

Utbildning
för fångar

Utlussning
efter avtjänat
straff

När det gäller att öka möjligheterna till prosociala aktiviteter skiljer sig de tertiära åtgärderna inte från de sekundära. En typisk tertiär åtgärd i detta sammanhang är utbildning på fängelser och institutioner för unga lagöverträdare. På den tertiära nivån är också utlussningen av personer som avtjänat sitt straff på fängelser eller ungdomsinstitutioner av avgörande betydelse. Risker för återfall bland dessa individer är stor om de inte får och tar till vara möjligheter till ett prosocialt liv. Arbete och bostad spelar här en central roll. Om individen får och har förmåga att ta emot stöd för att skaffa bostad och arbete minskar sannolikheten för återfall.

Åtgärder som syftar till att minska den antisociala kontrollen

Social kontroll kan delas in efter olika principer. Vi brukar till exempel tala om formell och informell social kontroll, där den förstnämnda typen avser kontroll från myndigheters sida, till exempel rättsväsendet, medan den andra avser vanliga mänskliga relationer och inte minst de som äger rum inom familjen, inklusive barnuppfostran. En besläktad uppdelning handlar om yttre kontroll, alltså den sociala kontrollen (till exempel Hirschi 1969), och inre kontroll, det vill säga självkontrollen (Gottfredson & Hirschi 1990; dessa former av kontroll diskuterade vi i volym I, kapitel 9).